

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRIT

DANMARK

Nr. 1

April 1942

FRIT DANMARK

To Aar er gaaet, siden Tyskland overfaldt Danmark. To lange Aar og det eneste som staar fast for os er, at vi er to Aar naermere Frihedens Dag og Europa og Verden halvtredje Aar naermere ved Friheden end den 1. September 1939. Ingen af os kan se ind i Fremtiden, og ingen kan se, hvornaar denne Menneskeheds Ulykke er ovre, men vi kan med absolut Bestemthed vide, at alene en Sejr for de allierede Magter, for Amerika, England, Rusland, Kina og de til denne Magtgruppe knyttede mindre Stater kan bringe Verden Fred og Ro til det genopbyggende Arbejde og kan skaffe Sandhed, Ret og Retfaerdighed til Aere og Vaerdighed igen.

To lange Aar er gaaet - og skønt Danmark vel har haft det bedst af alle de af Tyskland, Italien og Japan erobrede Lande, saa er Sandheden jo dog den, at Tysklands Kvalertag om vor Strube bliver snaevrere og snaevrere og at Landet langsommere end andre Lande men lige saa sikkert snaevres ind i den tyske Ansretnings og Despotis Helvede, der er ej heller nogen Grund til, som det i visse Kredse sker, at naere nogen Art af Taknemmelighed over den Behandling, som bliver os til Del - den mildere Behandling er nøje knyttet til to Kendsgerninger, nemlig for det første, at vi ulykkeligvis som det eneste Land (foruden Siam), da Overfaldet skete, bøjede Nakken og gik frivilligt under Aaget, og for det andet, og dette er det afgørende for Tyskland, at det er i Tysklands velforstaaede Interesse at give os den blidere Behandling. Tyskland faar paa denne Maade flere Varer, flere Arbejdere, mere af enhver Art end det vilde faa, om norske, belgiske, hollandske eller Balkan Tilstande herskede her i Landet. Det er Tyskland, som har Fordele af den Behandling som de giver os, dette og dette alene er den faktiske Aarsag til vore Forhold. Men ingen bør tage Fejl af at, vindes Krigen af Diktatur- og Despoti-Magterne, saa er andre Folks Skæbne trods Løfterne ogsaa vor Skæbne.

Det kan derfor fastslaaes som en uimodsigelig Kendsgerning, at alene en Sejr for de allierede Magter kan give Verden Frihed, Lykke og Genopbygning.

+

Vi er en lille Kreds, som tidligere har haft meget modsatte Anskuelser, og som maaske vil blive uenige igen naar Forholdene i Danmark tillader os at tale frit og aabent som i gamle Dage. I Dag er vi traadt sammen for at udgive FRIT DANMARK, for at holde den danske Linje, for at give vore Landsmænd aaben og ærlig Besked om, hvad der foregaar, for midt i Undertrykkelsen at tale saaledes som det er klart for alle, at der tænkes i de 99% af Befolkningen.

Vort Program er først og fremmest Oplysning - men isøvrigt vil det fremgaa af Tidens Udvikling og Begivenhedernes Indtraeden, hvad vi vil tilraade og hvorledes vi mener der skal handles.

Vi kan ifølge Sagens Natur og Forholdene ikke give os tilkende. Hvem vi er og hvad vi var vil alt blive opklaret naar den store Dag - Sejrens Dag for Ret, Sandhed og Retfaerdighed kommer.

+

Vi henvender os til alle vore Landsmænd. Og vi ønsker alle Landsmænd med i den brede danske Front som alt eksisterer.

Vore fødte Fjender er den tyske Nazisme og dens danske Aflægger. Vi vil med alle til Raadighed staaende Midler bekæmpe de danske Landsforrædere, som er gaaet i tysk Sold, som Dagen efter den 9. April med Jubel erklærede, at nu havde Hitler skabt sit Livsrum, som efter den 9. April Gang paa Gang har angivet Landsmænd til Tyskerne og som ingensinde skyer noget Middel for at undergrave den folkelige Enhedsfront. De danske Nazister er vore Fjender som Tyskernes Bøddelregering og dens Haandlangere er det. Til alle andre rækker vi Haand.

+

Ogsaa forsaavidt til den nuværende Regerings politiske Repræsentanter og til Rigsdagen. Vi har meget at indvende mod den Eftergivenhedens Politik, som er ført - og vi vil lade Kendsgerningerne og dem alene tale om, hvad der er sket.

DEN TYSKE RIGSREGERINGS LØFTE TIL DANMARK DEN 9. APRIL 1940.

Den 9. April 1940 overfaldt Tyskland Danmark. Samtidig med at Overfaldet begyndte eller rettere ca $\frac{1}{2}$ Time efter overrakte Tysklands Gesandt Hr. Renthe-Fink Udenrigsminister Munch en Note, hvoraf vi her citerer Slutningen:

"SIKRING AF NORDEN"

De tyske, militære Operationer tilsigter udelukkende at sikre Norden mod den planlagte Besættelse af danske Støttepunkter ved engelsk-franske Stridskræfter. Rigsregeringen er overbevist om, at den ved denne Aktion samtidig tjener Danmarks Interesser. For denne Sikring gennem den tyske Værnemagt giver de skandinaviske Nationer den eneste Garanti for, at deres Lande ikke under denne Krig vil blive gjort til Slagmark og til Skueplads for maaske overordentlig frygtelige Kamphandlinger.

Rigsregeringen venter derfor, at den kongelige danske Regering og det danske Folk vil vise Forstaaelse for den tyske Aktion og ikke møde den med nogen Art af Modstand. Enhver Modstand maatte brydes, og vilde af de indsatte tyske Stridskræfter blive brudt med alle Midler og kun føre til Blodsudgydelse, fuldstændig uden Nytte.

Den kongelige danske Regering anmodes derfor om med største Skynding at træffe alle Forholdsregler for at sikre, at de tyske Troppers Aktion kan ske uden Gnidninger og Vanskeligheder. I Overensstemmelse med den Aand, der altid har været det i det gode tysk-danske Forhold, erklærer Rigsregeringen overfor den kongelige danske Regering, at Tyskland ikke har til Hensigt nu eller i Fremtiden at berøre Kongeriget Danmarks territoriale Integritet og politiske Uafhængighed."

Regeringen valgte som bekendt at bøje sig for Truslen og kapitulere. Men to Aar er gaaet - og Løftebrud paa Løftebrud broelgger Tysklands Behandling af os.

Det tyske Løfte til Danmark havde nøjagtig samme Værdi som Hitlers Løfter før Tyskland overfaldt Polen.

+++++

DEN TYSKE KRIGSMAGTS LØFTE TIL DANMARK DEN 9. APRIL 1940

Den tyske Krigsmagt er altid udadtil meget om overfor hvad den begrebsmæssigt kalder sin "Åre". Vi andre har ikke mærket nogetsonhelst til, at Åre og Ret kan sættes i Forbindelse med den tyske Militærmagts Optræden her i Landet.

Men lad os alene lade dens egne Ord tale.

Den 9. April 1940 udsendte den tyske Krigsmagt nedenstaaende Opraab:

" O P R O P !

Til Danmarks Soldater og Danmarks Folk !

Uten Grund og imot den tyske Regjerings og det tyske Folks oprigtige Ønske, om at leve i Fred og Venskab med det engelske og det franske Folk, hae Englands og Frankrigets Magthavere ifjor i September erklæret Tyskland Krigen.

Deres Hensigt var og blir, efter Måilighet, at træffe Afgjørelser paa Krigsskuepladser som ligger mere afsides og derfor er mindre farlige for Frankriget og England, i det Haab, at det ikke vilde være mulig for Tyskland, at kunde optræde stærkt imot dem.

Af denne Grund hae England blandt andet stadig krænkert Danmarks og Norges Neutralitet og deres territoriale Farvand.

Det forsøkte stadig at gjøre Skandinavien til Krigsskueplads. Da en yderlig Anledning ikke synes at være givet, efter den russisk-finske Fredsslutning, har man nu officielt erklæret og truet, ikke mere at taale den tyske Handelsflaates Seilads indenfor dansk Territorialfarvand ved Nordsjøen og i de norske Farvand. Man erklærte selv at vilde overta Politiovsigten der. Man har tilslut truffet alle Forberedelser for overraskende at ta Besiddelse af alle nødvendige Støttepunkter ved Norges Kyst. Aarhundredes største Krigsdriever, den allerede i den første Verdenskrig til Ulykke for hele Menneskeheden arbejdende CHURCHILL, uttalte det aapent, at han ikke var villig til at la sig holde tilbage af "legale Afgjørelser eller neutrale Rettigheder som staaer paa Papirlapper".

Han har forberedt Slaget mot den danske og norske Kyst, For nogen Dager siden er han blit utnevnt til foransvarlig Chef for hele den britiske Krigsføring.

Den tyske Regering har til nu overvaaket denne Mands Forholdsregler, men den kan ikke taale, at en ny Krigsskueplads nur blir skaffet efter de engelsk-franske Krigsdriveres Ønsker.

Den danske og den norske Regjerung har siden Maaneder hat Beskjed om disse

Forsøk.

Likeledes er deres Holdning ingen Hemmelighed for den tyske Regjering. De er hverken villige eller istand til at kunne yde en virksom Motstand mot det engelske Indbrudd.

Derfor har Tyskland besluttet at foregripe det engelske Angrep og med sine Magtmidler selv at overta Beskyttelsen av Danmarks og Norges Kongerigets Neutralitet og værne den saalænge Krigen varer.

Det er ikke den tyske Regjerings Hensigt at skaffe sig et Støttepunkt i Kampen mod England, den har udelukkende det Maa! at forhindre, at Skandinavien blir Slagmark for de engelske Krigsudvidelser.

Af denne Grund har sterke tyske Militærkræfter siden idag morges tat Besiddelse af de vigtigste militære Objekter i Danmark og Norge. Over disse Forholdsregler treffes der for Tiden Overenskomster mellem den tyske Riksregjering og den Kongelige Danske Regjering. Disse Overenskomster skal sikre at Kongeriget bestaar videre, at Hæren og Flaaten opretholdes at det Danske Folks Frihet agtes og at dette Lånds fremtidige Uafhængighed fuldt ut sikres.

Indtil disse Forhandlinger er afsluttet, maa det ventes at Hæren og Flaaten har Forstaaelse for dette, likeledes at Folket og alle kommunale Steder er fornuftige og har god Vilje, slik at de undlater enhver passiv eller aktiv Motstand. Den vilde være uten Nytte og bli brudt med alle Magtmidler. Alle militære og kommunale Steder anmodes derfor om straks at opta Forbindelsen med de tyske Kommandører.

Folket opfordres til at fortsatte det daglige Arbejde og til at søge for Roelighed og Orden!

For Landets Sikkerhed mot engelske Overgrep sørger fra nu af den tyske Hær og Flaate.

Den tyske Kommandør
KAUPISCH."

Det er forkert, at der blev sluttet Overenskomster. Der blev ikke sluttet mere Overenskomst mellem Danmark og Tyskland end mellem den revolverbevæbnede Indbrudstyv og den gamle, fattige Kone, Inbrudstyven vil stjele Spareskillingerne fra, med eller uden Mord.

Men den "ædle" og "ordholdende" tyske Krigsmagt lovede, om vi bøjedede os, at respektere vore indre Forhold.

Det er gaaet med dette Løfte som med alle andre.

H V O R L E D E S T Y S K L A N D H O L D T S I N E L Ø F T E R

Et Tilbageblik gennem to Aar

SOMMEREN 1940: Tyskerne forlanger det danske Antiluftskyts udleveret. Det bruges først her i Landet, er sikkert senere ført ud af Landet.

SEPTEMBER-OKTOBER 1940: Tyskerne forlanger Mødeforbudet ophævet. I Forvejen var det Gang paa Gang brudt af de danske Nazister og i Sommeren 1940 havde disse Landsforrædere, f. Eks. i Roskilde arrangeret offentlig Demonstration og provokeret Optøjer for at Tyskerne kunde finde Anledning til at gribe ind i rent indre danske Forhold.

OKTOBER 1940: Christmas Møller maa træde tilbage som Handelsminister. Tyskerne meddeler nogle Dage senere, at hvis det ikke var sket, vilde de have fremsat direkte Krav om det. Efter tysk Pres maa Christmas Møller derpaa utræde af Partiernes Samarbejdsudvalg faa Dage efter at være indtraadt i det.

DECEMBER 1940 - JANUAR 1941: Tyskerne kræver Staunings, Buhls, Fibigers, Bordings og Jørgen Jørgensens Afgang. Ogsaa Krav om, at Justitsminister Harald Petersen skal træde tilbage. Da Regeringen (med Undtagelse af Scavenius og Gunnar Larsen) for en Gangs Skyld siger Nej, maa Tyskerne efter ugelangt Forhandlinger opgive Aktion.

A f e t n o r s k D i g t

De brente vore gaarder,
de drepte vore menn.
Bak hver som gikk i døden
staar tusener igjen.

Staar tusen andre samlet
i steil og naken tross.
Aa, døde kammerater,
de kuer aldrig oss.

JANUAR 1941: Tyskerne forlanger Christmas Møllers Udtræden af Rigsdagen og Afgang fra hans Hverv som det konservative Folkepartis Forretningsfører.

JANUAR - FEBRUAR 1941: Tyskerne forlanger, at Folketingsmændene Hedtoft Hansen og H. C. Hansen skal træde tilbage fra deres Stillinger som Partiformand og Partisekretær. De faar naadigst Lov at forblive i Rigsdagen.

18. JANUAR 1941: Tyskerne kræver et Tillæg gennemført til Borgerlig Straffelov med utrolig haarde Straffedomme for selv den svageste Udtalelse mod Tyskerne. Regeringen og Rigsdagen bøjer sig.

FEBRUAR 1941: Tyskerne forlanger de kommunale Valg udskudt, da Afholdelse af Valg angivelig kan virke ophidsende. Den virkelige Grund er, at Valgene vilde være blevet en mægtig national Manifestation med komplet Nederlag for Nazisterne, som overhovedet ikke vidste, om de turde opstille Lister.

FEBRUAR - MARTS 1941: For Snese af Millioner Kroner bygger Tyskerne Flyvepladser i Jylland. Tyskerne forlanger 6 danske Torpedobaade udleveret - og faar dem.

22. JUNI 1941: Det danske Politi arresterer efter tysk Krav Hundreder af Kommuniste og formodede Kommuniste. Ogsaa Folketingsmand Martin Nielsen arresteres og Alfred Jensen og Aksel Larsen forsøges arresteret, uden Hensyn til deres Immunitet. Grundloven og Retsplejeloven krænkes paa det groveste. Alt i Henhold til tysk Krav.

25. JUNI 1941: Efter tysk Krav afbrydes den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen og Regeringen udsender en Erklæring til Støtte for Krigen mod Rusland.

JULI 1941: Justitsminister Harald Petersen maa træde tilbage.

22. AUGUST 1941: Efter tysk Krav vedtages den grundlovsstridige Anti-Kommunistlov. Der oprettes Konzentrationslejre.

23. NOVEMBER 1941: Tyskerne forlanger Danmarks Tiltræden til Anti-Kominternpagten. (Vi skal senere komme udførligt ind paa denne Sag. Denne Gang maa vi nøjes med at anføre, at Gesandt Renthe-Fink paa direkte Besked af Udenrigsminister von Ribbentrop den 22. og 23. November meddelte Stauning og Scavenius, at Tyskland med øjeblikkelig Virkning vilde fratage Løfterne af 9. April, hvis Danmark ikke modtog "Indbydelsen". Man truede med i saa Fald at indføre "norske" Tilstande i Danmark.)

GENNEM DE TO AAR er Indblandingen i danske Forhold, Kontrollen med dansk Presse og Radio og Forfølgelsen af danskere blevet mere og mere intensiv.

Vi har nævnt Arrestationen af Rigsdagsmand. Paa Pressens Omraade er Trykket blevet stadig stærkere: Helweg Larsen, H.P. Sørensen og Schoch maatte gaa som Redaktører af henholdsvis Kristeligt Dagblad, Socialdemokraten og Nationaltidende. Det er forbudt at trykke Kaj Munks Prædikener. la Cour og Arne Sørensen faar Fængselsstraffe. Andersen Nexø, Hans Kirk og Soya straffes økonomisk ved at blive slettet af Finansloven. Det regner med Fængselsstraffe for "kommunistisk" Virksomhed og med Bøder eller Fængsel for de uskyldigste Bemærkninger, hvorover Tyskerne mener at maatte føle sig brøstholdne, mens Tyskerne samtidig arbejder sammen med et Pornografi-Organ som "Kamptegnét", og mens de forskellige Nazi-Sekter (men navnlig Fritz Clausens) kan udfolde en Virksomhed, som koster Millioner af Kroner. Det er simpelthen umuligt, at disse Penge kan komme fra danske Kilder. Men det er jo ubegrænset, hvad der kan faas paa Clearing- og Værnægtskonto. Den endnu verserende la Cour-Sag viser den tyske Terror. Uden Lov og Ret overførtes la Cour til tysk Fængsel og kun en ganske særlig voldsom Reaktion fra dansk Side fik dem til at udlevere ham igen - paa Betingelse af, at de danske Myndigheder holdt ham fængslet.

Ovenstaaende er kun nogle enkelte Eksempler fra de to Aar. Vi kunde gøre disse Dagbogoptegnelser langt udførligere, Hænderne snøres sammen om vor Strube.

Og vi har endda ikke omtalt den økonomiske Side af Besættelsen. Til Dato har Tyskland af Danmark ladet sig "laane" nær to Milliarder Kroner. Det er mere end hele Danmarks Statsgæld var den 9. April. Det er Halvdelen af, hvad alle danskere tjener i et Normalaar. Det er en Femtedel af samtlige danske Borgeres Formue. Og hvem tror, at dette "Laan" bliver betalt tilbage? Vi skal i senere Numre komme udførligere ind paa disse Spørgsmaal, saavel som paa de sociale Forhold, Nedgangen i Befolkningens Sundhedstilstand og den foruroligende Underernæring.

Danske Quislinger - I

Erik Scavenius

Scaveniusserne i dansk Politik har været haarde Halse, hensynsløse Enspandernaturer med Naadigherrens Foragt for den gemene Hob. Den nuværende Udenrigsminister har aldrig været nogen Undtagelse fra denne Regel, omend han en Tidlang var nødsaget til at retouchere disse Egenskaber paa Grund af sin tilfældige Placering i et demokratisk Parti.

Ukendt af den danske Offentlighed, ja endog af Rigsdagen sprang han ind paa den politiske Arena i 1909, da Zahle efter en panikagtig Afstemning i Folketinget ganske uforberedt maatte danne Regering. Det skulde gaa stærkt, og fra Udenrigsministeriet hentede man en 32-aarig nylig udnævnt Kontorchef frem, der havde Medlemskortet til det radikale Venstre i Orden, men om hvis sande politiske Sindelag man glemte at bekymre sig.

Han var bare ikke noget ubeskrevet Blad. Han havde været Legationssekretær i Berlin 1906-08, netop i de Aar, hvor I.C. Christensen lod Kaptajn Lütken og Løjtnant Erik With (den senere Generalløjtnant) forhandle med den tyske Generalstabschef Moltke om Danmarks militære Tilslutning til Tyskland under en eventuel Krig. Usandsynligt er det ikke, at Erik Scavenius har kendt til disse Forhandlinger. Sikker er det, at han tilfulde sympatiserede med Tanken. Og han kom hjem fra sit Berlinerophold, fuld af Tyskvenlighed og med en Indstilling, som en af hans nærmeste Medarbejdere fra hans første Ministeretid karakteriserede med disse Ord: "Det var for en radikal Mand rystende at høre Erik Scavenius udtale sin Beundring for de tyske Junkere!"

Det maa have været haardt for de radikale Husmænd i 1922 en Overgang at blive paanødet denne danske Junker som Partiformand - motiveret med hans angivelige udenrigsministerielle Fortjenester fra Verdenskrigen. Men det er paafaldende, hvorledes han siden da har søgt at bevare og konsolidere sin Magtstilling i dansk Politik. Det vil erindres, hvorledes han endog en Tid fik gennemført, at han kunde være tingvalgt Medlem af Landstinget, mens han sad som Gesandt i Stockholm - med den tynde Begrundelse, at han ejede et Gods i Jylland! Da han i 1932 vendte hjem til Danmark satte han sig paa Formandspladsen i A/S "Politiken"s Bestyrelse, og man har jo paa dette Blads Politik i hans Formandstid mærket, at det ikke netop var journalistiske Interesser, der drev ham.

Denne kolde Kyniker sagde den Efteraarsdag i 1939, da den nu altomfattende Verdenskrig brød ud: "Nu gik det angelsaksiske Rige under!" Han gjorde saa sandt ingen Hemmelighed af sin Hjertens Mening.

Fire Maaneder efter Danmarks Besættelse afløste han Munch som Udenrigsminister. Hvorfor? Fordi han selv vilde, fordi Tyskerne ønskede det (og visse danske Kredse beklageligvis da som nu mente, at man stod sig ved at gøre Indrømmelser til Tyskerne) - og fordi kortsynede konservative Kredse paa samme Maade som Nazisterne bjæffede om "Havn" over Munch. De - og Danmark - kom fra Asken og i Ilden.

Men Scavenius rykkede nu for tredje Gang ind i Udenrigsministeriet, hvor man efterhaanden alt for godt kendte ham, hans hysteriske Junkerhovmod og Bedreviden, hans neurhasteniske Hidsighedsanfald og hans skæbnesvangre Ensidighed, som faldt selv hans nærmeste for Brystet. En af hans Brødre stak ham saaledes i Perioden 1918 - 20 for Slægtens Øjne en knaldende Lussing for at udtrykke sin Foragt for ham...

Hans Entre som Udenrigsminister i 1940 var ikke til at tage fejl af: Han gav en tysk Journalist et Interview, hvori han udtrykte sin Beundring for Massenedslagtningerne i Polen, Norge, Holland, Belgien og Frankrig og sin absolutte Vilje til at indordne Danmark under tysk-nazistisk Magtpolitik. Bagefter forlangte han disse Udtalelser godkendt af det samlede Ministerium som Regeringserklæring og han fik sin Vilje. Man turde ikke Dagen efter Ministeriets Udnævnelse tage en Ministerkrise paa dette Spørgsmaal. Og senere har han Gang paa Gang benyttet samme Metoder til at gennemtvinge Opfyldelser af tyske Krav, der paa aldeles afgørende Maade brød med Løfterne af 9. April.

Erik Scavenius var Sjælen i Foretagendet, naar Handelsaftaler med Tyskland skulde slutes, der betød dansk Kampeeksport uden andre Modydelser end værdiløse tyske Veksler til Nationalbanken. Det var ham, der energisk kæmpede for at lægge Danmark helt ind under Tyskland i en Mønt- og Toldunion, hvorved ogsaa Danmarks Udenrigspolitik (ogsaa efter Krigen) skulde varetages af Berlin. Det var Erik Scavenius, der i Regeringen var den drivende kraft ved Udfærdigelsen af den skandaløse Erklæring af 26. Juni, hvor Regeringen stiller sig paa Tysklands Side i Krigen mod Rusland. Det var Erik Scavenius, der fik givet Fritz Clausen og Tyskerne Tilladelse til den lovstridige Hvervning til "Regiment Nordland" og "Frikorps Danmark". Det er Erik Scavenius, der i Regeringen bærer Hovedansvaret for Regeringens Tiltrædelse af "Antikomintern"-Pagten.

I Krig, i Fred, i Sejr og Nederlag har Scavenius steds haft og har steds som Formaal at lægge Danmark tættest muligt ind under tysk Overherredømme. Hans nærmeste ved fra den seneste Tid at berette, at hans Selvsikkerhed er blevet mindre, hans Tro paa en tysk Sejr svækket. Og dermed følger for ham en personlig Urofølelse.

Ikke uden Grund. Det danske Folk vil drage Junker Scavenius til Ansvar, naar det igen bliver Herre i øget Hus.

--ooOoo--

Digt af en Nordmand

Om mange av oss fallt
og flere følger efter,
saa har vi indre Kræfter.
Vi overlever alt,
Vi har en hellig seiretro,
den gir oss taalsonhet og ro.
Vi vet, at aand er evig
og liv vil alltid gro.

- SKAL DETTE IKKE OGSAA GÆLDE FOR OS ?

GIV DETTE BLAD VIDERE TIL

DERES VENNER OG BEKENDTE.

DEN TYSKE KULTURS STEMME

Da Tyskerne den 9. April overfaldt Danmark, lovede de os, at de ikke vilde blande sig i vore indre Forhold, - de kom jo nærmest som en Slags Venner for at give os en Haandsrækning overfor vore Arvefjender englænderne. Var det ikke saadan? Det viste sig omgaaende, at Tyskerne paa intet Punkt holdt deres Ord. Overrumplingerne begyndte med det samme. Besættelsens Udgifter skulde indtil videre bekostes af os, og Eksporten skulde finansieres af Nationalbanken, og man havde den Frækhed gennem vor egen skikkelige Radio at prøve paa at bilde os ind, at det var en fordelagtig Handel for Danmark; for tænk: vi vilde jo faa Renter af vore Udlæg! Radioen var allerede taget i den tyske Løgn's Tjeneste. Tyskerne har formentlig tænkt sig, at naar vi fik den Slags serveret af vore sædvanlige, hyggelige Speakere, vilde "die dummen Dänen" uden at reflektere nærmere bide paa Krogen.

Men nej. Ingen tænkende Dansker har nogensinde taget Tyskernes Udtalelser og Løfter for mere, end de er værd, og Udplyndringen af vort Land sker under stadig stigende Forbitrelse.

Efter Sigende skal der endnu være en enkelt Lytter, der lukker op for den "danske" Radioavis, men det maa formentlig være for at konstatere, hvor langt Tyskerne vover sig ud og saaledes holde Galden flydende. Desto flere er der, der aflytter de virkelig danske Udsendelser fra London.

Nu er det, efterhaanden gaaet op for Tyskerne, at deres Løgne (hvorfor bruge Ordet "Propaganda", naar vi i Forvejen har et godt dansk Ord?) er ganske virkningsløse. Det er alligevel Londons Udsendelser, vi indbyrdes taler om, hvorimod vi er immune overfor Radioavisen og anden tysk "Kultur"spredning herhjemme fra.

Og det harmer Tyskerne.

Nu tror de dog, at de har fundet en Patentmedicin imod vor Opsætsighed. Naar vi ikke vil lade os tvangsføre med deres Sejrsmeldinger, skal vi til Straf heller ikke faa Lov til at høre London, og derfor har de sat et Utal af Støjmaskiner i Gang for at forsøge paa at forhindre os heri. Disse uarticulerede, fræsende, kmalvende og bankende Lyde er for os blevet et Symbol paa den tyske Kultur, de er den Stemme, der viser os Hitler-Tysklands sande Væsen og fortæller os, hvad vi har i Vente, saafremt det Mirakel skulde ske, at Tyskland sejrede.

Vi er imidlertid et taalmodigt - altfor taalmodigt - Folk, og vi er nøgterne, saa derfor tror vi ikke paa Muligheden af et saadant Mirakel. Tyskerne tror jo ikke engang paa det heller, men alligevel fortsætter de med, indtil deres sidste Krampetræninger, at udbasunere deres aandelige Eyneløshed overfor hele Verden.

Den tyske Kulturs Stemme vil sprutte i Eteren i nogen Tid endnu, men den formaar alligevel ikke at udelukke os fra Udsendelserne fra vore Venner i den frie Verden, - tværtimod animerer den vor Sportsaand til at finde den bedste Bølgelængde, og den fremkalder saa iøvrigt kun et haanligt Smil over den for Tyskerne specielle "ewige menschliche Dummheit".

Hr. Sørensen.

VI ER DE STÆRKESTE

Den 9. April havde vi ikke mange Vaaben, Tanks, Krigsskibe eller Flyvemaskiner; og det lidt vi havde, er siden "klodset op" eller berøvet os. Militært set er vi værgeløse nu. Og dog er vi de stærkeste! Og Tyskerne ved det.

Aand har altid været stærkere end den brutale Vold, selv om Volden triumferer i første Omgang. Den Aand, der besjalede Sønderjyderne i deres Kamp gennem mere end 50 Aar mod det tyske Voldsregimente, sejrede til Stadighed; og Sejrens Løn blev for de fleste af dem høstet ved Genforeningen. Hvad er da Danmarks aandelige Vaaben, de Vaaben, der viser, at vi er stærkere end Tyskland?

For det første har vi Ret! Ret er altid stærkere end Uret. Den Stat, der bygger paa Uretten, den, der indgaar Traktater og kort efter bryder dem, dokumenterer derved sin Svaghed. "En Lap Papir", er det Udtryk, som det faldt Tyskland naturligt at anvende om sine traktatmæssige Forpligtelser, da man i 1914 overfaldt Belgien. Nu søger man at dulme de svage Rester af Samvittighed ved at tale om "Beskyttelse", naar man under denne Krig krænker andres Ret. Men vi bygger paa vor Ret. Vor Ret til Uafhængighed, Gang paa Gang anerkendt af alle Naboer og andre Lande, sidst ved Ikke-Angrebstraktaten med Hitlers Tyskland. Og fordi vi har Ret, Tyskland Uret, viser vi hver eneste Tysker, i Uniform eller civil, Mand eller Kvinde, den kolde Skulder. Daglig overtræder Tyskland de Løfter, man gav os den 9. April, dagligt overtræder man Folkerettens Regler; men det bedste Svar derpaa er den kolde Skulder. Den virker stærkere end om vi spytter paa dem eller kunde skyde paa dem eller lemlæste dem. Vi vil ikke omgaas dem, vi vil ikke vise dem nogen Form for Venlighed; vi ser dem over Hovedet, naar vi passerer forbi dem, eller vi drejer Hovedet til den anden Side. Vi sidder ikke ved samme Bord eller i samme Kupe eller samme offentlige Lokale, naar der er den mindste Mulighed for at undgaa det. Der skal være kold Luft om dem; og der er mange Vidnesbyrd om, at den kolde Skulder generer dem paa det stærkeste.

For det andet har vi Sandheden, Tyskland Løgnen.

Vi er stærke nok til at høre Sandheden, ja, vi forlanger at høre Sandheden, haade af vor Presse, vor Radio, vor Videnskab og vor Regering. Selv om Sandheden nu og da kan være besk og smertelig. Men Nazismen har intet med Sandheden at gøre. Her er kun Spørgsmaal om, hvad der menes at tjene Partiet bedst. Man frygter Sandheden. Tænk paa Forbudet mod at aflytte Udlandet, tænk paa de over 60 Støjsendere, vi skal have her i Landet, tænk paa, at man ikke offentliggør Tabene under Krigen, tænk paa deres "Videnskab" og paa de ganske fordrejede Historiebøger om Kampen mellem Dansk og Tysk i Sønderjylland, siden Arilds Dage. Og man lyver over for alle. I Tyskland har man vist Film af den jublende Modtagelse vi gav Tyskerne i April 1940, med udsprungne Bøgegrene (i April) og Hurraraab. Daglig erfarer vi Rigtigheden af det gode, gamle danske Ordsprog "Løgn er ogsaa en Videnskab", sagde Fanden, han studerede ved Universitet i Kiel. Og Løgnen kulminerer i den moderne Propaganda. Det er ikke blot i Kiel, men ved alle tyske Universiteter, at man lærer Propagandaens Kunst, den Kunst, hvori Hitler er Mesteren over alle, Udnyttelsen af Løgnen over for de store uoplyste Masser. Det tyske Folk ved ikke selv, hvor vildført det er, hvor fjernt fra Sandheden det er.

For det tredje har vi vort Lune. Tyskerne lærer det aldrig rigtig at kende, end-sige at forstaa det. Tyskerne dyrker, ja tilbyder det svalstige, det kommanderende, Uniformerne og Ordnerne og er ikke sig selv, om han ikke regeres med fast Haand fra oven. Men vi søger i alle vore Vanskeligheder at forstaa Tingene saa meget, at vi ogsaa kan omfatte dem med vort Lune. Det bærer os gennem alle Vanskeligheder; det svigter os ikke, ser det end nok saa broget ud for os. Det er vort skarpeste Vaaben i disse Aar. "Og just som de tænkte, hun var i Baand og Bast, da lo hun saa hjerteligt, at alle Lænker brast." Alle de mange Anekdoter om Hitler og hans Nazister viser, at vi forlængst har gennemskuet ham, de giver os den indre Overlegenhed, der varsler for os, at Vanskelighederne kan overvindes og vil blive overvundne, saa at vi en Dag paa ny er et frit Folk.

Og Tyskerne ved, at de er os underlegne. De gaar hver især med en Følelse af Mindreværd, af egen Ufuldkommenhed, af Misundelse, naar de ser, hvorledes vi er, og hvorledes vi har det. Og med Rette! Og for at hævde sig over for os saavel som over for andre - derunder Jøderne - søger de ved den brutale Magts store, men hurtigt forgængelige Resultater at overbevise sig selv om, at de har en verdenshistorisk Mission over for alle andre, derunder os "rene Ariere", Nordboerne.

Lad os da anvende vore Vaaben, vore uforgængelige Vaaben, Retten, Sandheden og vort Lune!

Lad os alle som een arbejde for vort store Maal: den sidste af de ubudne Tyskere ude af Landet igen.

NAAR DE HAR LÆST "FRIT DANMARK" - GEM DET IKKE BORT - DE KENDER SIKKERT NOGEN SOM BLIVER GLAD FOR AT LÆSE DET - GIV DET DERFOR VIDERE !!